

лицно дѣло, възпитание, българска граматика, правописъ, и др., помѣстени съ фолклорни известия (пословици, гатанки, народни обичаи, пѣсни). Заслужава да се отбележат споменитѣ на П. Р. Славейковъ за възраждането на Търново и описанието на Трѣвна, научнитѣ описания на Скопие, Битоля, Кратово, Прилепъ и др. отъ Иорданъ Х. Константиновъ, описанието на Св. Гора и монастири тѣ, отъ К. Д. Петковичъ, както и дописките отъ разнитѣ краища на България, които се увеличаватъ особено много следъ като Ал. Екзархъ поема редакцията. Въ тѣзи дописки се описватъ нѣкои мѣстни случки, тържества, вървежа на училищното дѣло. Тѣ иматъ голѣмо значение за засилване връзката между читатель и вестникъ, за приучване къмъ обществоенъ контролъ. Въ тѣхъ дори понѣкога се говори за правото на българитѣ да получатъ гражданска свободи. Цариградски вѣстникъ въвежда прѣвъ дописките въ българския печатъ и въ всички вестници следъ него тѣ заематъ първостепенно място въ съдѣржанието имъ.

„Цариградски вѣстникъ“ поставя началото на сериозната критика въ българския печатъ. Като критикъ тукъ се проявява С. Филаретовъ. „Цариградски вѣстникъ“ помѣства и преводни творения на известни европейски писатели. (Чудо-сийтѣ на Робенсьонъ Крузо“; „Еничеритѣ“; „Павель и Биргания“, „Кавказкитѣ пленници“ и др.).

Богоровъ, имайки за образецъ чужди вестници, предвижда още въ самото начало възможността да помѣстятъ обявления, които да улеснятъ издаването на вестника му и обявява, че ще взема „за вмѣстяване редътъ по грошъ“, а въ брой 32 (28. IV. 1851 г.) съобщава: „Обикновенни-те средни обявления отъ 150 до 200 парчета печататся за грош. 150“. Първото обявление въ „Цариградски вѣстникъ“ и изобщо въ български вестникъ, се явява на 27 мартъ 1848 година. То бѣ едно съобщение на учителя Савва х. Илиевъ Доброплодний, който, премѣстяйки се въ Шуменъ, подканя настоятелитѣ и купувачите на „побѫлгарената игиномия“ да се издѣлжатъ на новия му адресъ. Въ броя отъ 5 априлъ 1848 г. е помѣстено друго обявление отъ даскалъ Антонъ, който, търсейки купувачи за своята физика, я рекламира по твърде умѣлъ начинъ: „Тя е толкозъ лесна направена и толкова просто написана, щото, и който едвамъ знае да прочита, ще може да я разумѣва, и да са ползува споредъ нуждѫтѫ си“.

Този вестникъ отдѣля широко място и за стопански вести. Въ първите двадесетина броя дава почти редовно ценитѣ на зърненитѣ храни въ рубрика: „Търговски показовачъ“, а отъ брой 23 я разширява и отбелязва не само ценитѣ на зърненитѣ храни, но и на другитѣ стоки. Въ стопанския отдѣлъ се предава редовно и паричната борса.